

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **JUDr. J. N.**, bytom R., proti žalovanému **Katastrálnemu úradu Košice**, Južná trieda č. 82, Košice, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. Xo 15/2009/Be-18 z 25.06.2009, o návrhu obchodnej spoločnosti **A., s. r. o.**, so sídlom E., zastúpenej **JUDr. M. K.**, *advokátom Advokátskej kancelárie JUDr. K., JUDr. K. a spol., so sídlom F.*, o návrhu na pribratie účastníka do konania a o odvolaní obchodnej spoločnosti **A., s. r. o.**, proti uzneseniu Krajského súde v Košiciach z 19. augusta 2010, č. k. 6S/114/2009-89, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súde v Košiciach z 19. augusta 2010, č. k. 6S/114/2009-89 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach nevyhovel návrhu obchodnej spoločnosti **A., s. r. o.** na jeho pribratie do konania ako účastníka konania na strane žalovaného.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 246c ods. 1 a § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vychádzajúc zo skutočností, že predmetom súdneho preskúmania vo veci sp. zn. 6S/114/2009 je rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie Správy katastra Rožňava, ktorým nebolo vyhovené návrhu žalobkyne na opravu chyby v katastrálnom operáte. Účastníkom správneho konania bola žalobkyňa, ktorá podala návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte. Pretože spoločnosť **A., s. r. o.** nebola účastníkom správneho konania o oprave chýb v katastrálnom operáte, nie sú splnené podmienky na jeho pribratie do konania podľa § 250 ods. 1 OSP.

Proti tomuto uzneseniu podala obchodná spoločnosť A., s. r. o. v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, a to v rovine nesprávneho výkladu ustanovenia § 250 ods. 1 OSP v časti o účastníkovi správneho konania. Mala za to, že pri hypotéze tejto právnej normy treba vychádzať z definície účastníka správneho konania obsiahnutej v ustanovení § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pričom ustanovenie § 250 ods. 1 OSP nemožno vykladať tak reštriktívne.

Účastníci konania odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolanie (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu obchodnej spoločnosti A., s. r. o. nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 ods. 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (druhá hlava – rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 OSP).

Podľa § 250 ods. 1 veta prvá OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Piata časť OSP v ustanovení § 250 ods. 1 veta prvá obsahuje samostatnú definíciu účastníkov občianskeho súdneho konania, ktorá sa javí byť totožná s definíciou pre sporové

konanie podľa tretej časti OSP, v tom, že za účastníkov konania považuje žalobcu a žalovaného. Z ustanovenia § 250 ods. 2 veta prvá OSP ďalej vyplýva obmedzenie procesnej legitímácie len na tie fyzické a právnické osoby, ktoré **boli účastníkmi správneho konania** a ktoré o sebe tvrdia, že ako účastníci správneho konania boli rozhodnutím správneho orgánu ukrátené na svojich právach, t. j. že im takýmto rozhodnutím bola spôsobená ujma.

Ak súd v priebehu konania zistí, že zrušenie správneho rozhodnutia by sa mohlo dotknúť aj inej osoby, má zo zákona povinnosť pribrať do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Okruh účastníkov správneho konania bude daný predpismi správneho práva, hoci spravidla bude účastníkom konania aj osoba, ktorú súd do konania na súde pribral. Nakoľko návrh na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu nemôže podať sám správny orgán, osoba, ktorú by súd pribral do konania, môže vystupovať iba na strane žalobcu, pričom záujmy žalobcu a osoby, ktorá bola do konania pribratá, môžu byť protichodné.

Ustanovenie § 246c OSP, na ktoré krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež poukazuje, umožňuje, aby sa na konania podľa piatej časti OSP primerane aplikovali aj ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti OSP, avšak iba za predpokladu, že určitá otázka nie je v piatej časti OSP upravená „priamo“, pričom i podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s názorom súdu prvého stupňa do okruhu takýchto otázok (t. j. „priamo“ neupravených v piatej časti OSP) nespadá otázka účastníkov konania.

Možno teda vyvodiť záver, že na účely konania podľa piatej časti druhej hlavy OSP zákonodarcu jednoznačne vymedzil okruh účastníkov tohto konania bez možnosti pristúpenia tretích osôb do konania, pokiaľ neboli účastníkmi správneho konania, pričom žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu môžu podať nielen účastníci správneho konania, ale podľa druhej vety ustanovenia § 250 ods. 2 OSP ju môže podať aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo (§ 250b ods. 2 a 3 OSP).

Z uvedeného je zrejmé, že odvolateľka nespĺňa zákonné podmienky ustanovenia § 250 ods. 1 veta druhá OSP, aby bola pribratá ako účastníčka súdneho konania, nakoľko nebola účastníčkou správneho konania a tento nedostatok nie je možné odstrániť ani extenzívnym výkladom tohto zákonného ustanovenia ani inými ustanoveniami OSP.

Ak odvolateľka s poukazom na § 14 ods. 1 správneho poriadku, tvrdí, že účastníčkou správneho konania bola, ale správne orgány s ňou ako s účastníčkou konania nekonali, potom mala podať žalobu v zmysle § 250b ods. 2 OSP a nie žiadať o pribratie do súdneho konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP. Iba v konaní o žalobe podanej opomenutým účastníkom podľa § 250b ods. 2 OSP môže súd riešiť otázku, či mal byť žalobca účastníkom správneho konania (v zmysle správneho poriadku, resp. osobitného právneho predpisu).

Záverom k návrhu obchodnej spoločnosti A., s. r. o., ktorým žiada o svoje pribratie do konania ako účastníka na strane žalovaného (č. l. 73), Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (v rámci ktorého bolo vydané aj uznesenie krajského súdu) je preskúmavať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V preskúmovacom konaní štátny orgán súdnej moci posudzuje „zákonnosť“ postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom intervencia tretieho subjektu súkromného charakteru do tohto vzťahu štátnych mocí, v záujme podpory „právneho názoru“ jednej z nich, je bez právneho významu (bližšie k tomu napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. II. ÚS 197/07 - 44 z 21. februára 2008).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková